

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

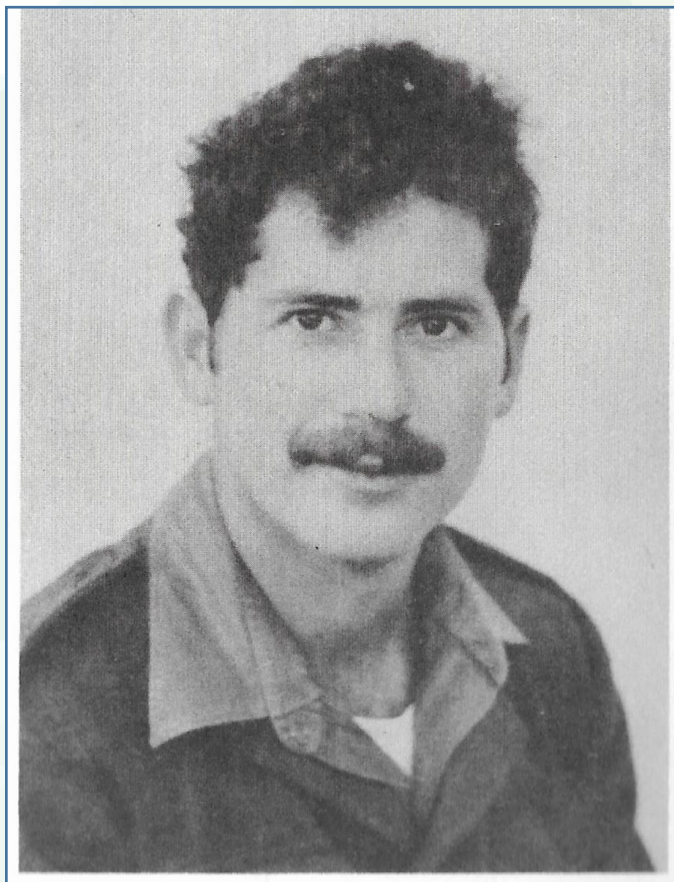
מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

אריאל ויסמן ז"ל

ילדות

אריאל נולד בתל אביב, ביום ו' בניסן תשי"ג 22.3.1953 לרבקה ומנס ויסמן.
הוא למד בבית ספר ממ"ד "עציון" וב"תיכון עירוני ב". אריאל גדל והתחנך בבית דתי.
משפחתו של אריאל עברה עם הולדתו לשכונה חדשה - שיכון של אנשי צבא קבע
בגבול תל - אביב גבעתיים. השיכון היה אז מבודד לחלוטין, בין שתי גבעות עליהן טיילו
ושיחקו הילדים. אריאל היה ילד שובב אהוב ונאהב.

הפעילות החברתית התנהלה בעיקר על הדשא בין הבתים: האבות שבצבא נעדרו ימים ארוכים והאימהות נהגו להיפגש על הדשא אחרי הצהריים, כשהילדים משחקים מסביב. העזרה ההדדית הייתה גדולה נרקמו חברויות הדוקות וחיי קהילה.

על הילד שהיה

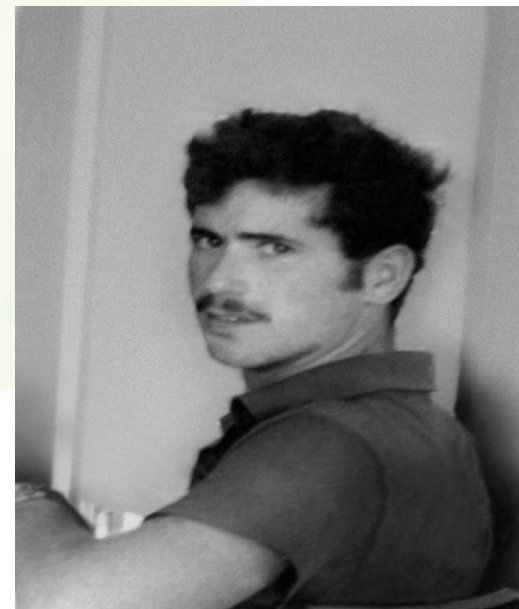
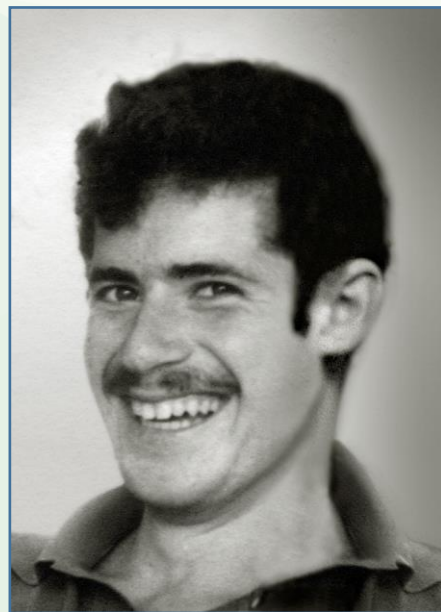
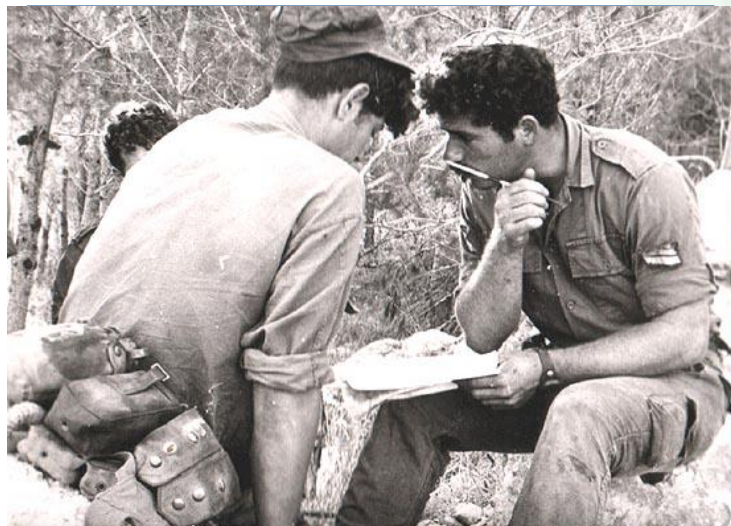
כבר מילדות היה מסור לחבריו, אופיו היה נעים הליכות ובעל חוש הומור. אריאל מתואר כאדם ערכי מאוד ותמיד נרתם לסייע לחברים בעת צרה. אריאל הרבה לקרוא ספרים. הוא אהב במיוחד ספרות ישראלית והיסטוריה צבאית של מדינת ישראל. בנוסף חבב אלקטרוניקה.

גיל ההתבגרות

בתקופת לימודיו בתיכון נתפס אריאל כנער צנוע ושקט, אך עם זאת אהוב מאוד על חבריו. חוש ההומור שלו בלט וחבריו זוכרים עצמם מתפקעים מצחוק מבדיחותיו. הכינויי שלו בחבר'ה היה "פיץ". החיים החברתיים של אריאל בתקופת הנעורים התרכזו לסניף "בני-עקיבא" שבאזור.

גיל ההתבגרות

אריאל היה דמות חשובה ומרכזית בסניף, אריאל היה אחראי על פעילויות שוטפות ומיוחדות של הסניף חלק מהן היה תמיכה במשפחות נזקקות או ילדים נפגעים. גולת הכותרת עבור אריאל הייתה מחנות הקיץ של בני-עקיבא והוא למעשה נהנה מכל טיול ברחבי הארץ. כבר בתנועת הנוער הוכיח את מסירותו ועמידתו באתגרים פיזיים.

מתכון עם זיכרון

תחביבים ותחומי עניין

אריאל אהב לקרוא ספרות ישראלית והיסטוריה צבאית. גם במהלך שירותו הצבאי ביקש במספר מכתבים לחבריו שישלחו לו ספרים וקטעי שירה לקריאה. בנוסף לכך לאריאל היה עניין רב באלקטרוניקה, כבר בגיל צעיר הביא עניין ובנה מכשירים קטנים כגון: אזעקת "פולשים" לסוכה שהמשפחה נהגה לבנות כל שנה.

הגיוס לצה"ל

אריאל התגייס בתום בגרויות הקיץ בתיכון יחד עם שכבת גילו מבני-עקיבא ביולי 1971.
אריאל הוצב עם חבריו בגרעין נח"ל ועלה לקיבוץ נוב שבגולן. בנוסף לכך אריאל השתתף בקורס מ"כים קורס צניחה, לאחר מכן הצטרף אריאל לגדוד 50 של חטיבת הצנחנים.

השירות הצבאי

הטירונות והקורס היו מפרכים עבור אריאל, אך גם בעת הזו תיאר במכתבים את תחושותיו בהומור. אריאל היה מיועד לקצונה אך בשל מחלה נאלץ לחזור לגדוד כסמל מחלקה.

ימים ספורים לפני פריצת מלחמת יום הכיפורים נקרא הגדוד של אריאל לחזית ברמת הגולן. פקודיו דיברו עליו בהערצה וסיפרו כי אריאל גרם להם להרגיש טוב והיה מפקד אהוב.

מועד הנפילה

אריאל נפל במהלך מלחמת יום הכיפורים במוצאי החג, בניסיון לחלץ חברים ופקודים שהיו נצורים במוצב תל-סאקי בדרום רמת הגולן.
שני זחל"מים שאחד מהם בפיקודו יצאו לפנות בוקר לכיוון המוצב ונפגעו ע"י הסורים קרוב מאוד ליעד.

הספדים

מתוך מכתב תנחומים של יורם יאיר, סא"ל, מג"ד: יודע אני שאין בכל אלה כדי לנחם, חשים אנו מפקדיו וחבריו לנשק את הכאב שבשכול. כי הכרנו את אריאל גם טרם קרב כאדם, כמפקד, כחבר משלנו, היה ויקר לכולנו. אנו שזכינו לא נשכח את אלו שנפלו. מחנכת הכיתה שלו, רחל אדלר ז"ל, שלא החמיצה אף אזכרה מאז נפל עד שלא יכלה עוד להגיע, תמיד הזכירה ילד גבוה, חסון, אופטימי מאוד, שובב גדול ובעל ראש מבריק ש"הציל" אותו לעיתים קרובות מעונשים, אך לעיתים גם רציני ובעל מחשבה עמוקה ומקורית לגילו.

הספדים

חבר מהשירות הצבאי ספד לו: אריאל נחשב בפלוגה לסמל מבריק, מבחינת כישוריו הטכניים ושכלו החריף, נערץ על ידי חיילי מחלקתו, בייחוד בזכות עבודתו הרבה, למרות שהיה נחשב לאחד "השובבים" בסגל, ידע תמיד לשלב את חוש ההומור והשובבת בעבודה, בדאגה ובמסירות למחלקה, שהרי מפקד קונה את מעמדו - ובייחוד סמל מחלקה, על ידי עבודה מרובה, דוגמה אישית ודאגה בלתי פוסקת לחיילי המחלקה מכל הבחינות. החל בהחלפת ציוד מתבלה בשעות הלילה המאוחרות אחרי האימונים, דרך דאגה תמידית לכמות אוכל וציוד אימונים, וכלה בשמיעה וטיפול בבעיות אישיות של כל חייל וחייל.

הספדים

חבר מהשירות הצבאי ספד לו: ...במיוחד זכור לי יושרו המוחלט. ידעתי שכל מילה מפיו. כל דיווח היה נכון עד לפרט האחרון. כך כלפי מפקדיו וכך כלפי חבריו. אריאל שימש דוגמה ... אהב את הצדק. בנפילתו לא נפל רק חייל, אלא נפל אדם יקר.

חבר ילדות: יצאת לחלץ חבר'ה פצועים ולא חזרת, נפלת כאשר אתה מקיים את אחד העקרונות הגדולים עליו מושתת צה"ל: לא להשאיר פצועים בשטח. אריאל זכרך מאיתנו לא ימוש אנחנו ממשיכים בדרכך. יהי זכרך ברוך...

הנצחה

לאורך כל מכתביו מהתקופות הקשות פיזית בשירותו הצבאי, אריאל מספר שהוא והחיילים מתנחמים בנוף היפה, בפריחה ובטבע. לכן, במלאת 40 שנה לנפילתו, החברים והמשפחה ביקשו להנציח אותו בירושלים שאחד משמותיה הוא אריאל בחברה להגנת הטבע במכון לחקר ציפורי ארץ ישראל - ביתן הטיבוע ע"ש אריאל ויסמן. המקום נמצא בסמוך לכנסת, במיקום פסטורלי. המכון משלב פעילות יומיומית של מעקב אחר ציפורי האזור עם הפעלות חינוכיות.

הנצחה

החברים היו מרכיב מרכזי בחייו, והוא בחייהם. עד היום, למעלה מ-50 שנה לאחר נפילתו, רבים מהם מקפידים לפקוד מדי שנה את קברו. ביום הנפילה בעצרת הזיכרון, אליהם מצטרפים ילדיהם ונכדיהם. כשבוטל הטקס, בעקבות הקורונה, ארגנו החברים אזכרה גדולה על הדשא בחצר בית ילדותו, בו מתגוררת עד היום האם.

הנצחה

בתל אביב עיר הולדתו, הונצח אריאל באנדרטה לנופלים בוגרי בית הספר היסודי ממלכתי דתי "עציון", בית הספר התיכון עירוני ב' שאריאל למד בו, הוציא לאור חוברת זיכרון לזכרו והנצחה ביד לנופלי בית הספר.

כמו כן, בגן הבנים בעיר מונצח באנדרטת העמודים.

בנוסף, אריאל הונצח באתר ההנצחה לחללי הנח"ל וחיל החינוך פרדס חנה-כרכור, באנדרטת הצנחנים כביש גדרה - צומת בילו, באנדרטה לחללי הקרבות במקום מלחמת יום הכיפורים, תל סאקי, רמת מגשימים - אלוני הבשן.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

